

Jussi Pitkänen.

Olli Kiiskinen.

Todistavat:

Elma Hiihkö *Salla Pääsänen*

Kokkolassa, 14 päivänä Huhtikuuta 1931.

Sosialidemokraattiselle Eduskuntaryhmälle,

Helsinki.

Arvoisat Toverit.

Kokkolan Sos.-dem. Raittiusyhdistys Toive pitämässään kokouksessa tk. 14 päivänä päätti tämän kautta saattaa tietoonne seuraavaa:

Kokous käsitellessään n.s. Mallasjuoma-lakiesitystä ja eräiden sosialidemokraattisten edustajien suhtautumista siihen lausuu paheksumisensa ryhmän niille edustajille, jotka asetuiivat lakiesitystä puolustamaan.

Edelleen kokous toivoo näkevänsä ryhmän edustajat kansan raittius ja kieltolakikysymyksissä pysyvän yhtä yksimielisenä ja ehjänä kuin muissakin työväestön kysymyksissä.

Sosialidemokraattisin puolueterveisin:

KOKKOLAN SOS.-DEM. RAITTIUSYHDISTYS TOIVE r.y.

P:sta:

T. Halanen
puheenjohtaja.

Kerttu Pääsänen
sihteeri.

Juno Mustajärvi

HEIMOJÄRJESTÖJEN
KESKUSVALIOKUNTA

HELSINKI

Huhti kuun 18 p:nä 1931

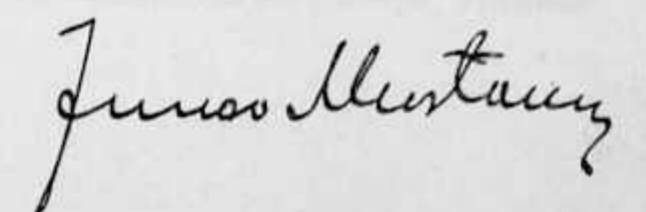
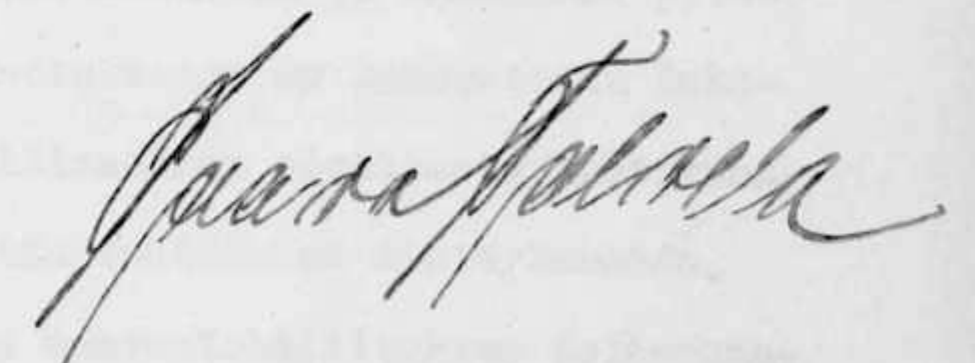
N:o 81

Sosialidemokraattisen Puolueen

Eduskuntaryhmälle.

Heimojärjestöjen Keskusvaliokunta pyytää kunnioittavim-
min jättää Sosialidemokraattisen Puolueen Eduskuntaryhmälle
tämän ohessa Tampereella, Turussa ja Viipurissa Inkerin viime
aikaisten tapausten johdosta pidettyjen kansalaiskokousten pöy-
täkirjat ja rohkenee toivoa, että Ryhmä niiden johdosta kat-
soo voivansa ryhtyä kaikkiin asian vaatimiin toimenpiteisiin.

Heimojärjestöjen Keskusvaliokunnan puolesta:

Pöytäkirja, pidetty Tampereen Kansallisseuran alotteesta Tampereella huhtikuun 8 päivänä 1931 pidetyssä yleisessä kansalaiskokouksessa.

1 §.

Kokouksen avasi Tampereen Kansallisseuran puolesta postinhoitaja S. Aikkola, kosketellen Inkerin viimeaikaisia tapahtumia, joista sanomalehdissä on näkynyt tietoja, ja mainiten tämän kokouksen kutsutun koolle käsittelemään kysymystä siitä, mitä mahdollisuuksia olisi olemassa toiminnalle Inkerin kansallisten oikeuksien puolesta. Tämän jälkeen kokouksen puheenjohtajaksi valittiin sen avaja ja pöytäkirjaa pitämään kutsuttiin toimittaja Uuno Sinisalo.

2 §.

Esitelmän Inkerin kansan historiallisista vaiheista ja Inkerin viimeaikaisista tapahtumista piti tämän jälkeen maisteri K. Tynni.

4 §.

Pidetyn esitelmän ja keskustelun perusteella yksimielisesti kokous hyväksi seuraavan j u l k i l a u s u m a n:

Lähtien siitä, että Venäjän neuvostohallituksen kanssa solmimme Tarton rauhansopimuksen allekirjoittamistilaisuudessa neuvostohallituksen edustajain antama ja pöytäkirjaan merkitty vakuutus Inkerin suomalaisen väestön kansallisen itsehallinnon oikeuksista, jonka vakuutuksen annosta ja sisällyksestä oli käyty sitä ennen neuvotteluja molempien valtuuskuntien kesken tavallisessa neuvottelujärjestyksessä sekä oikeuttaa että velvoittaa meidän valtiovaltaa ja kansaamme pitämään kiinni siitä, mitä mainitussa vakuutuksessa on tunnustettu Inkerin kansan oikeudeksi, Tampereen Kansallisseuran alotteesta huhtikuun 8 p:nä pidetty kansalaiskokous lausuu tinkimättömänä käsityksensä,

1) että Inkerin kansan keskuudessa neuvostohallituksen toimeenpanema maatalouden yhteistyttäminen - maiden, karjan ja muun omaisuuden anastus yhteistalouksien hyväksi sekä kansan saattaminen täten uudenaikaiseen valtiofeodaaliseen orjuuteen - on mitä jyrkimmässä ristiriidassa erikoisesti sen kanssa, mitä edellämainitussa vakuu-

tuksessa lausutaan vapaasta oikeudesta ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin taloudellisen asemansa kohottamiseksi;

2) että viimeaikaiset tapaukset Inkerissä, jolloin lukuisien aikaisempien ja yhä jatkuvien yksityisten karkoitusten, vangitsemisten ja pakkotyötuomioiden ohella on satoja inkeriläisiä perheitä armotta häädetty esi-isiltä perityiltä ja vaivalla rakennetuilta kotikonnuiltaan sekä viety pois, monasti hajoittaen perheen jäsenet toisistaan joko eristysleireihin tai pakollisiin töihin kaukaisille alueille, samalla kuin ne osoittavat, millaista väkivaltaa neuvostohallitus harjoittaa kansalle vastenmielisten taloudellisten suunnitelmien toteuttamisessa, todistavat vastaansanomattomasti, että tämä hallitus piittaamatta lupauksistaan on ryhtynyt suorastaan fyysillisesti tuhoamaan vähäistä suomalaista kansansirpalletta, ollen tämä kaikki mainitussa vakuutuksessa lueteltujen oikeuksien häikäilemätöntä loukkaamista.

Kun tällainen meille läheisen sukulaiskansan tuhoamiseen ratkaisevasti suunnattu toiminta loukkaa ei vain ihmisyyystunteitamme, vaan myös kansallista kunniamme suomalaisena valtiona, jolle Neuvosto-Venäjän rauhanvaltuuskunta edelläkäyneen sopimuksen mukaisesti hallituksensa nimissä on antanut vakuutuksen Inkerin kansan oikeudesta elää vapaana suomalaisena kansana, pitää kokous välttämättömänä:

1) että maamme hallitus, jonka ensimmäisiä tehtäviä on olla kansallisen kunniamme ylläpitäjä vartiijana, ryhtyy viipymättä asian vaatimiin toimenpiteisiin, naututtamalla Neuvosto-Venäjän hallitusta annetun vakuutuksen sisältämien lupauksen noudattamisesta;

2) että maamme eduskunnan velvollisuus tässä suhteessa on antaa kaikkea kannatusta hallitukselle;

3) että tarpeen vaatiessa maamme hallitus turvautuu kaikkiin toimenpiteisiin sivistyneen maailman huomion kiinnittämiseksi kyseessä olevaan oikeuksien loukkaukseen käyttämällä muun muassa jäsenoikeuttaan Kansainliitossa, ja

4) että koko Suomen kansa tässä toiminnassa tukee maamme valti-ovaltaa.

Kokouksen mielestä me emme voi ottaa kantaaksemme vastuuta siitä, että Inkerin kansa, jonka elämisen oikeutta nimenomaan vapaana suomalaisena kansana edellämainittu Tarton Vakuutus on tarkoitettu vahvistamaan, tuhoaan väkivaltaisesti meidän välittömässä läheisyydessämme ja koko maailman nähden.

Tämän käsityksensä kokous päättää saattaa hallituksen ja eduskuntaryhmien tietoon. Samalla kokous toivoo, koska julkisuus tämänlaatuisesa asiassa on parhaita aseitamme, että maan sanomalehdet saattavat sen yleiseksi tiedoksi.

6 §.

Tämän julkilausuman kokous valtuutti Heimojärjestöjen keskusvaliokunnan saattamaan maan hallituksen ja eduskuntaryhmien tietoon.

Kokouksen puolesta:

G. A. Riihola
(puheenjohtaja)

Uuno Liniala
(sihteeri)

Jäljennös jäljennöksestä.

Pöytäkirja tehty Lapuan Liikkeen

Turun Paikallisosaston kokoonkutsumassa yleisessä kansalaiskokouksessa, joka pidettiin Turun Palokunnantalolla huhtikuun 12 p:nä 1931 klo 14.30. Saapuvilla oli noin 800 henkeä.

1 §.

Kun Porin Rykmentin soittokunta oli soittanut muutamia kappaleita, avasi Lapuan Liikkeen Turun Paikallisosaston puheenjohtaja, insinööri Yrjö Saarinen kokouksen puheella, missä hän lyhyesti selosti sitä vainoa, jonka alaiseksi Inkerin kansa on viime aikoina joutunut, ja ilmoitti kokouksen kutsutuksi koolle lausumaan mielipiteensä Inkerin kysymyksen johdosta.

Avaajan ehdotuksesta valittiin kokouksen puheenjohtajaksi asessori K.V. Lehtonen sekä sihteereiksi toimittajat Allan Gustafsson ja Niilo Vapaavuori.

2 §.

Ensimmäinen puheenvuoro luovutettiin tohtori Aarne Vallelle Helsingistä, joka järjestäjain pyynnöstä piti esitelmän Inkerin kysymyksestä. Esitelmässään hän ensin loi katsauksen Inkerin kansan vaiheisiin ja kulttuuriin todeten heidät puhtaiksi suomalaisiksi ja kulttuuriltaan päälletunkevia venäläisiä sortajia korkeammalla tasolla oleviksi. Sitten hän luki sen juhlallisen vakuutuksen, minkä Neuvosto-Venäjän rauhanvaltuuskunta hallituksensa nimissä antoi Tartossa v. 1920 ja jossa luvattiin erinäisiä kansallisia ja autonomisia oikeuksia inkeriläisille. Puhuja osoitti sitten kohta kohdalta, että Neuvosto-Venäjä ei ole tätä vakuutustaan kuluneina vuosina noudattanut, vaan on sitä järjestelmällisesti rikkonut. Nyt on vihdoin ryhdytty sellaisiin toimenpiteisiin, jotka hävittävät koko Inkerin kansan, ellei ulkopuolista apua saada Inkerin pelastamiseksi. Puhuja selosti inkeriläisten kuljettamista pois kotikonnuiltaan, heidän omaisuutensa ryöstämistä ja perheitten hajoittamista sekä katsoi, että asia on sen laatuinen, ettei enempää virallinen Suomi kuin Suomen vapaat kansalaisetkaan voi jäädä tätä sivustakatsojina seuraamaan. Hän kehoitti

ryhtymään toimenpiteisiin koko Suomen ja koko sivistyneen maailman nostattamiseksi toimimaan Inkerin kansan puolesta.

3 §.

Kun Laulun Ystävät välillä olivat esittäneet laulua, esitettiin kokoukselle kokouksen järjestäjien ehdotuksena ponsilauselma, minkä kokous yksimielisesti hyväksyi. Ponsilauselma kuului seuraavast

"Inkerin kysymyksen johdosta Turussa pidetty yleinen kansalaiskokous pitää alustajan esittämiin näkökohtiin viitaten välttämättömänä,

1) että maamme hallitus, jonka ensimmäisenä tehtävänä on olla kansallisen kunniamme ylimpänä vartijana, ryhtyy viipymättä asian vaatimiin toimenpiteisiin muistuttamalla Neuvosto-Venäjän hallitusta antamansa vakuutuksen sisältämien lupauksen noudattamisesta;

2) että maamme eduskunnan velvollisuus on antaa kaikkea kannatusta hallitukselle;

3) että tarpeen vaatiessa maamme hallitus turvautuu kaikkiin toimenpiteisiin sivistyneen maailman huomion kiinnittämiseksi kyseessä olevien oikeuksien loukkaamiseen käyttämällä m. m. jäsenoikeuttaan kansainliitossa;

4) että koko Suomen kansa tässä toiminnassa tukee maamme valtiovaltaa.

4 §.

Kokouksen päätös päätettiin saattaa eduskuntaryhmien ja hallituksen tietoon Heimojärjestöjen Keskusvaliokunnan kautta.

Kokouksen Puolesta:

K. V. Lehtonen.

Puheenjohtaja:

Allan Gustafsson. Niilo Vapaavuori.

Sihteeri.

Sihteeri.

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Väinö W. Oikurinen.

V. Suomalainen.

Sanomal. toim., Turku.

Sanomal. toim., Turku.

Jäljennöksen jäljennöksestä oikeaksi todistavat:

A. Rosenqvist.

J. Tobiasson.

Jäljennös.

Pöytäkirja, tehty

Viipurissa huhtikuun 12 p:nä 1931 Akateemisen Karjala-Seuran Viipurin alaosaston Viipurin raatihuoneen saliin koollekutsumassa kansalaiskokouksessa Inkerin asian johdosta. Kokouksen puheenjohtajana toimi pankinjohtaja A.A. Lintulahti ja sihteereinä tuomari K. Snellman sekä konttoristi J. Pusa.

Ennen kokousta oli tehty selostuksia oloista Inkerissä, jotka selostukset pastori O. Korpijaakko esitti kokoukselle keskustelun pohjaksi. Kokous valitsi puheenjohtajan ja sihteerit, jotka edellä on mainittu. Seuraavassa käytettyjen puheenvuorojen pääasiallinen sisältö.

Joht. Paavilainen huomautti, että Inkerin hädässä eivät auta ponsilauselmat, vaan asian hyväksi olisi jotain tehtävä. Hänen mielestään olisi aikaansaattava suuri kansalaisadressi, joka lähetystön mukana toimitettaisiin kansainliittoon, jota pyydetäisiin ottamaan Inkerin kulttuuriautonomia valvottavakseen. Puhuja oli sitä mieltä, että Suomen kansalle annettava vetoomus olisi kohdistettava vain isänmaallisesti ajatteleviin, tämän kokouksen kannalla oleviin kansalaisiin.

Insinööri R. Castrén huomautti adressiesityksen johdosta, että sellainen on jo pantu alulle sekä että Helsingissä on maanantaina, 13.4.31, asian johdosta kokous.

Maisteri K. Tynni ihmetteli, ettei Suomen hallitus vielä kukaan ole tehnyt tiedustelua, mitä merkitsee Inkerin suomalaisten kotien hävittäminen. Puhuja korosti, että asia ei siedä viivästelyä. Hallituksen vitkastelu ja saamattomuus on aiheuttanut kansassa suuttumuksen myrskyn. Eduskunnassa ja hallituksessa on vihdoin ryhdyttävä toimenpiteisiin. Ehdotti hyväksyttäväksi Tampereen kokouksen pöytäkirjat. Puhuja sai osakseen myrskyisiä suosioita.

Toimittaja O. Kotonen mainitsi, että valtiovaltamme suhtautuminen heimokansaoikeuksien valvomiseen on mustimpia lehtiä itseenäisyshistoriassamme. Hallituksen puheilla on käynyt kymmeniä lähe-

tystöjä, mutta tuloksetta. Hallituksella on velvollisuus esittää oikeus ja totuus silläkin uhalla, että se näyttäisi vaaralliselta. Puhujan mielestä eri kansalaispiirit on saatava hereillä heimoasiassa ja painostamaan valtiovaltaa. Ehdotti voimakasta vetoomusta hallitukseen.

Pankinjohtaja E. Hyvärinen pyysi puheenjohtajaa esittämään kokoukselle ajatellun ponsilauselman sekä, jos tarvitaan, valitsemaan ponsilauselmakomitean.

Puheenjohtaja luki kokouksen nimissä laaditun vetoomuksen sekä Tampereen kokouksessa hyväksytyn julkilauselman ponsineen.

Johtaja Paavilainen piti esitettyjä lauselmia täydellisinä, mutta pyysi loppua muutettavaksi siten, että "vedotaan niihin kansalaisiin, jotka ovat kokouksen hengen kannalla". Piti asiaa kiireellisenä ja katsoi kansalaisadressin tarpeelliseksi.

Herra Heimonkoski lausui ilonsa sen johdosta, että tällainen kokous on saatu aikaan. "Me emme ole voineet palvella Jumalaa paremmin kuin saapumalla kokoukseen tekemään tiliä niistä laiminlyönneistä, joihin olemme tehneet itsemme syyväiksi Inkerin asiassa". Puhuja kiitti Akateemista Karjala-Seuraa, joka on isänmaan toivo vanhempien kansalaisten mielestä. Puhujan mielestä kansalaisadressin aikaansaaminen olisi saatava aikaan, koska sillä olisi suuri vaikutus. Ehdotti hyväksyttäväksi ponnet sellaisinaan ja merkitsemään pöytäkirjaan, että kokous lausuu toivomuksenaan, että saataisiin aikaan kansalaisadressi lähimmässä tulevaisuudessa.

Maisteri E. Hyvärinen piti ponsilauselman hyväksyttävänä sellaisenaan, jotenka mitään ponsilauselmavaliokuntaa ei tarvita.

Kokous päätti

hyväksyä ehdotetut ponnet, jotka liitetään pöytäkirjaan, ja merkitä pöytäkirjaan toivomuksen, että yleinen kansalaisadressi Inkerin kysymyksestä olisi aikaansaattava lähitulevaisuudessa.

Akateemisen Karjala-Seuran Viipurin alaosaston tehtäväksi jätettiin saattaa hyväksytty päätöslauselma ponsineen hallituksen

ja eduskunnan tietoon sekä muissakin suhteissa toimeenpanemaan kokouksen päätökset.

Kokouksen puolesta:

K.E.A. Snellman.

Juho Pusa.

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Ottokalle
Samsal. laimittaja

Olli Kolonen
Tekn. yliopp.

Yrjö A. Lausmaa
Vastuu

**VAASAN L. IT. VAALIPHIRIN
SOSIALIDEMOKRAATTINEN
PIIRIJARJESTÖ r.y.**

Jyväskylä, elo kuun 30 p:nä 1931.

TOIMISTO:
JYVÄSKYLÄ
PUHELIN 423

Sosialidemokraattinen eduskuntaryhmä,

H e l s i n k i .

Kokoontuneina Keski-Suomen seitsemästätoista eri kunnasta yhteiseen sos.-dem. kunnallisväen neuvottelukokoukseen Jyväskylässä 30/8 -31 lausuu kokous sos.-dem. eduskuntaryhmälle toivomuksenaan, että ryhmä Valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä tekisi kaiken voitavansa työttömyysmäärärahojen entisestään lisäämiseksi.

Jyväskylässä elokuun 30 p:nä 1931.

SOS.-DEM. KUNNALLISVÄEN NEUVOTTELUKOKOUS.

Jelmeri Leino
Kokouksen puheenjohtaja.

Eelis J. Piiris *Yrjö P. Saurmaa*
Kokouksen sihteerit.
Saurmaa

SUOMEN
SOSIALIDEMOKRAATTINEN PUOLUE

HELSINKI, SORKUSK. 3

PUHELIMET:

Puoluesihteri 73 993
Järjestösihteri 72 995
Kassa ja julkais. 72 347

Sos.-dem. Eduskuntaryhmä.

Sosialistinen Työväen-Internationaali ja Kansainvälinen Ammatti-yhdistysliitto ovat hyväksyneet ja kaikkien maiden työläisten toteutettavaksi jättäneet toimintaohjelman, joka tarkoittaa ensi vuoden aseistariisumiskonferenssin mahdollisimman tarmokasta valmistelua työväen puolelta ja työväen hengessä. Eräs tämän ohjelman kohta kuuluu:

"Eduskunnissa harjoitettava toiminta: Sosialistisia eduskuntaryhmiä kehoitetaan edustamaan parlamenttaarisissa laitoksissa Sosialistisen Työväen-Internationaalin ja ~~xxxxx~~ Kansainvälisen Ammattiyhdistysliiton vaatimuksia sekä toimimaan niin, että hallituksetkin myötävaikuttavat aseistariisumiskonferenssin onnistumiseen."

Saatan kunnioittaa tämän päätöksen Eduskuntaryhmän tietoon, jotta se voitaisiin ottaa huomioon sen täytäntöäpäässä toiminnassa.

Puoluetervelhdysin

M. H. C.
puoluesiht.

202

SOS.-DEM. EDUSKUNTARYHMÄLLE.

Sen johdosta, että allekirjoittanut on valittu Helsingin kaupungin apulaiskaupunginjohtajaksi, mikä toimi antaa minulle niin paljon työtä, että en pysty niinkään paljon kuin tähän saakka uhraamaan eduskuntatyölle aikaa, ja kun lisäksi lääkärikin on minua sydänvian takia kehoittanut jonkin verran säästämään itseäni, pyydän, että sos.-dem. eduskuntaryhmä puoltaisi snomustani edustajatoimeni jättämisestä ja varamieheni tilalle-
ni kutsumisesta.

Helsingissä 9 päivänä syyskuuta 1931.

J. W. Keto

Eduskuntaryhmien arv. Puheenjohtajille.

Puhemies pyytää eduskuntaryhmien arv. Puheenjohtajia tiedoittamaan ryhmien jäsenille että edustajia pyydetään olemaan läsnä valtiosalissa huomenna kello 15.30, jolloin Eestin Riigikogun jäsenet saapuvat, ja ottamaan osaa päivällisiin eduskuntatalossa samana päivänä kello 19.

Huom! Vierailupuku tai tavallinen puku.

J ä l j e n n ö s .

Turussa, marraskuun 9 p:nä 1931.

Sosialidemokraattinen Puolue toimikunta,

H e l s i n k i .

omake } N:o 401
laukett }

Posti- ja lennätinlaitos — Post- och telegrafverket

istä*)
dn*)

Porista. 90 115/110 7/12. 9.32

rkamuistutuksia
änsteanmärkningar

Sähkösanoma — Telegram

SOSIALIDE PUOL EDUSKUNTARYHMÄ

VARAT TANNER —

Vastaanotettu — Emottaget

7/12/1931 kl. 10.35 m.

Joht.
ledn. N:o

107

Numerot lähetyspaikan nimen jälkeen merkitsevät: 1) sähkösanoman numeroa, 2) sanalukua, 3), 4) ja 5) sähkösanoman sisäänjättöpäivää, -tuntia ja minuuttia.

Siffrorna efter avsändningsorten betyda: 1) telegrammets nummer, 2) ordantal, 3), 4) och 5) inlämningsdatum, -timme och minut.

SATAKUNNAN RAITTIUSVÄEN MAAKUNTAKOKOUS JA KIELTOLAKILIITON
SATAKUNNAN ALUEJÄRJESTÖN 10: - VUOTIS JUHLAN OSANOTTAJAT ITSENÄI-
SYYSPÄIVÄNÄ PORISSA LAUSUVAT SYVÄN VALITTELUNSA JA HUOLESTUMISENSA
SIITÄ ETTÄ NYKYINEN HALLITUS JA EDUSKUNTA OVAT HALUNNEET PYRKI-
MYKSILLÄÄN SAATTAA KANSAMME REPIVÄN JA INTOHIMOJA SYVÄSTI KUOHUT-
TAVAN VÄLITAISTELUN PYÖRTEISIIN KANSANÄÄNESTYS MENETELMÄLLÄ MILLÄ
ON ILMEINEN PYRKIMYS KUMOTA KIELTOLAKIMME ME KATSOMME ETTEI NYKYI-
SELLÄ EDUSKUNNALLA EIKÄ SEN LUOTTAMUSTA NAUTTIVALLA HALLITUKSELLA
OLE SIVEELLISTÄ OIKEUTTA EDESAUTTAA PYRKIMYKSIÄ JOTKA TARKOITTAVAT
HÄPEÄLLISEN VÄKIJUOMALIIKKEEN JOKO OSITTAISTA TAI KOKONAAN LAI-
LISTAMISTA MAASSAMME SUUREMMAN EDESVASTUUN LANGETAMME N S

Helsinki.

Posti- ja lennätinlaitos — Post- och telegrafverket

**Firkamuistutuksia
jäljenteenmerkinnat**

25
sten
-
-5
o
1-
in-
i
koi-
los-
ta-
mot-
län-
ssä
in-
joke
voi

RJES
TỔ

23

HALLITUKSESSA

ty-

Jäljennös.

Turussa, marraskuun 9 p:nä 1931.

Sosialidemokraattinen Puolue toimikunta,

Helsinki.

Turun Sos.-dem. Kunnallisjärjestön kokous lokakuun 25 päivänä käsitteli Turun kaupungin virkamiesten ja työläisten palkkakysymystä. Todettiin kaupungin varsinaisten ammatityöläisten palkat laskeneen jopa 30 %:lla. Varattissa saavat työläiset vielä huonompia palkkoja, tuntipalkka 4-5 markkaa, ja päivässä 5 tuntia työtä ja joka toinen viikko töissä. Siis kuukautinen ansio on kerrassaan kurja. Kaupungin virkamiesten palkat ovat taas entisellään. Saatiinpa vielä tietää, että kaupungin sos.-dem. valtuustoryhmän suunnittelema, 10 %:n lasku ensi vuoden virkamiesten palkkoihin, joka lasku tietäisi kaupungille 2 miljoonan säästöä, ei nykyisen asetuksen mukaan voi käydä päinsä, niin mainosti herrat virkamiehet ovat aikoinaan palkkansa vakiinnuttaneet. Koska alkava talvi näyttää koituvan työläisille armottoman viikesksi, velvoitti kokous kunnallistoimikunnan kääntymään sos.-dem. Puoluetoimikunnan puoleen, että se yhdessä sos.-dem. Eduskuntaryhmän kanssa keksisi keinon, että lain-säädäntötieta vielä tänä vuonna vahvistettaisiin asetus, joka oikeuttaisi kaupungit ja kunnat alentamaan virkamiestensä palkat ensi vuonna. Näin saaduilla säästöillä osaltaan voidaan hieman huoventaa kunnan työläisten huonoa asemaa.

Puoluetervehäyksiin:

SOSIALIDEMOKRAATTINEN KUNNALLISJÄRJESTÖ

Turku.

K. J. Koski,
puheenjohtaja.

E. Blomroos,
sihteeri.

Jäljennöksen oikeaksi todistavat:

Lyyli Tugboey. J. B. Juntunen.

SUOMEN
SOSIALIDEMOKRAATTINEN PUOLUE
HELSINKI, SORKUSK. 3

PUHELIMET:
Puoluesihteeri 73 993
Järjestösihteeri 72 995
Kassa ja julkais. 72 347

Helsinki.....kuun.....p:nä 19.....

Kunnioitettavat Kansanedustajat.

Me Lounais-Hämeen kuntien, Humpilan, Jokioisten, Forssan ja Ypä-jän valtuustojen ja työttömyyslautakuntien puheenjohtajat olemme tulleet maan pöytäkaupunkiin esittämään Eduskunnan ja Hallituksen jäsenille kotiesitelmämme kuntien väestön puolesta heidän huolensa paikkakunnallamme vallitsevan ankaran työttömyyden johdosta ja etsiäksemme apua vaikeuksien voittamiseksi. Työttömyys voi niillä seuduilla paisua sen vuoksi niin suureksi, että asukkaitten valtava enemmistö elättää itsensä ansiotyöllä tai niin pienillä tiloilla, etteivät ne tällä kertaa yksin voi antaa toimeentuloa viljelijälleen. Jo viime vuoden syyskuusta alkoi siellä vaikea työttömyys, vaikka silloin vielä tuli joku määrä metsätöitä talvella. Kunnat joutuivat suuressa määrin uhraamaan varoja työttömyyden torjumiseen. Kun vähät metsätöet alkoivat loppua, näytti tilanne ylivoimaisen vaikealta. Tästä pelastuttiin sen kautta, että valtion puolesta järjestettiin Ypäjän kunnan alueelle Kartanonkylän hevossiittolan rakennustyöt varatuiksi, joihin voitiin toisin ajoin sijoittaa yli 300 miestä. Nämä työt kestivät toukokuulle asti ja niitten avulla päästiin pahemmista vaurioista kesään.

Nyt näyttää työttömyys ja sen mukana puute tulevan vieläkin suuremmaksi. Yksityiset maanviljelijät ovat vähentäneet väkensä ja paikkakuntamme suuret tehdaslaitokset tekevät samoin. Metsätöitäkin näyttää tulevan entistään vähemmän. Valtion viimevuotisella varatyömaalla-kaan ei ole alettu töitten jatkamisesta. Työttömien luku on jo nyt kuntiemme alueella kaikkiaan 571, joista 251 on lisäksi perheellisiä. Kunnat ovat voineet toistaiseksi hankkia 167 hengelle työtä ja lisäksi on pitänyt ruveta antamaan ruoka-avustusta.

Työttömät jakaantuvat seuraavasti eri kuntien kesken:

	<u>Työttömien luku.</u>	<u>Niistä perheellisiä.</u>	<u>Kuntien töissä.</u>
Ypäjä	119	66	30
Forssa	290	150	73
Humpila	86	44	37
Jokioinen	76	31	27
	571	251	167

Tästä näkyy että paraikaa on kokonaan ansiota vaille 404 henkeä.

Pahinta on, että työttömien luku näyttää yhä vieläkin lisäänty-

vän, joten yksityisten ja kuntien varoille on aivan ylivoimaista hankkia talven mittaan elämisen mahdollisuuksia niin suurille joukoille, senminkin kun miltei koko paikkakuntamme asujamisto on, paitsi köyhien tehdastyöväkeä, Jokioisten kartanoista valtion toimesta muodostettujen vielä velkaisten pientilojen omistajia. Vaikeudet oivallettiinkin jo aikaisemmin syksyllä ja sen vuoksi ovat kuntien edustajat neuvotelleet keskenään siitä, mihin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä. Syyskuulla pidettiin neuvottelukokous Forssassa ja siellä tultiin sellaiseen tulokseen, että on annettava valtion hevossiittolan rakennustyömaalla töitten jatkamista varatöitä, kuten viime talvenakin. Asiasta tehtiin Forssan kauppalanhallituksen, Someron, Koirjärven, Ypäjän, Jokioisten ja Humppilan kunnallislautakuntien puolesta Kulkulaitosten ja yleisten töitten ministeriölle yhteinen anomus, joka lähetettiin Humeen läänin maaherralle. Tämän anomuksen suhteen ei tietäksemme ole vielä tehty ratkaisua ja kun, niinkuin edellä on mainittu, työttömyys on jo uhkaavan suuri sekä yhä näyttää pahenevan, ilman että voimme omin voimin korjata tilannetta, olemme taaskin yhteisesti neuvotelleet asiasta ja päättäneet tulla henkilökohtaisesti selvittämään tilannettamme toivossa saada niin pian kuin mahdollista valtion toimesta varatöitä paikkakunnillemme. Me emme voi otaksua, että valtio saattaisi jättää tämän väkirikkaan, mutta samalla, kuten mainittu, heikkovaraisten, suurimmalta osaltaan ansiotyön nojalla elävän alueen ilman apua varatöiden muodossa. Sitä ilman emme nyt todellakaan kykene voittamaan vaikeuksiamme.

Meidän ymmärryksemme mukaan ei varatöiden järjestäminen Ypäjälle, Kartanokylään, pitäisi olla vaikeata valtionkaan kannalta, sillä samallaan mainittu laitos tulee rakennetuksi suurimmaksi osaksi ilman että siitä varten tarvitaan eri määrärahaa menoarvioon.

Me emme ehkä näe kaikkia kysymykseen tulevia asianhaaroja, mutta uskallamme kuitenkin puolestamme esittää niitä näkökohtia, joittenka me luulisimme puoltavan yhteisesti tekemämme ehdotusta mainitsemamme varatöitten järjestämisen suhteen Ypäjälle. Me käsitämme asian siten, että kun mainittu laitos kerran on päätetty rakennettavaksi, niin olemme vakuutettuja siitä, että sen teettäminen tällä kertaa tulee valtiolle erittäin edulliseksi. Sen on osoittanut jo tähän mennessä suoritettu työ. Kun rahan arvo näyttisi laskevan, voivat rakennuskustannukset jo jonkun ajan päästä nousta, joten valtio joutuu silloin rakennuttamaan laitoksen ehkä paljonkin kalliimmilla kustannuk-

silla kuin millä sen nyt saisi

Ehdottamallamme rakennustyömaalla on yleisesti käytettäisiin varatyömaihin varraton se etu, että siellä voidaan käyttää paikallamme lukuisia kirvesmiehiä ja muita rakennustyömiehiä heille kuuluvissa töihin, eikä heitä ole tarvis panna tavallisen ammattitaidottoman sekatyömiehen tehtäviin, mitä me pitäisimme heidän kykynsä tuhlauksena.

Mainitsemallamme työmaalla on lisäksi jo suurin osa rakennustarpeita, joten rakennustyökin voidaan saada heti käyntiin, kun rahat on myönnetty varatuksi varten. Vasta useamman kuukauden jälkeen tarvitsee, mikäli olemme saaneet tietoa, hankkia rakennustarpeita lisää. Tämän vuoksi olisi käsittelemme, jotta töitä voitaisiin silloinkin jatkaa, tarpeellista saada ensi vuoden menotarveon sellainen määrä varoja, mikä vielä tarvitaan rakennustarpeitten hankintaan.

Rohkennamme vielä lausua sen käsityksemme, että kun mainittuun rakennustyömaalle jo on käytetty varoja, tuntuisi valtion etujen mukaiselta valmistaa laitos, etteivät uhratut varat seisoisi hyödyttömänä. On vielä sekä mahdollisuus olemassa, että jos keskenjääneet työt jatkuvat nykyisellä asteella talveksi, niin osa niistä voi mennä pilalle.

Toivoaksemme on esityksestämme käynyt selville, että kantamme alueella vallitseva raskas ja yhä paheneva työttömyystilanne, joka uhkaa jo tällä hetkellä lukuisia perheitä ja vielä lukuisempia perheettömiä ihmisiä heidän ja kaikkilla niillä varoilla, jotka näin suuri paute tuo mukanaan. Me olemme tulleet kansan korkeimpien luottamusmiesten luo voidaksemme itse välittömästi antaa asiasta nämä tiedot, jotka paikkakuntalaisina tarkoin tunnemme sekä voidaksemme saada asiasta niin nopeasti selvyyttä, ja ennen kaikkea apua, kuin se suinkin on saatavissa.

Suomalaisille eduskuntaryhmille.

Helsingin Yliopiston Ylioppilaskunnan kokouksessaan marraskuun 13 p:nä 1931 valtuuttamana lähetystönä pyydämme saada eduskuntaryhmille kunnioittaen esittää Ylioppilaskunnan hyväksymän seuraavan kirjelmän:

Sitä mukaa kuin suomalaiselle kansanainokselle on selvänyt tietoisuus suurista kansallisista tehtävistään, se on sitkeän työn ja pitkälistien taistelujen avulla pyrkinyt toteuttamaan suomalaisuuden vaatimuksia elämän eri aloilla. Suomalaiskansallisen sivistyksen luominen ja edelleen kehittäminen on kuulunut näiden kansallisten tehtävien keskeisimpiin. Mutta kehityksen esteenä on vuosikymmenien aikana ollut maan kaksikielinen valtionyliopisto, jonka muodostaminen suomalais-kansalliseksi niin muodoin on tärkeimpiä edellytyksiä korkeimman suomalaisen sivistyksen jatkuvalle voimistumiselle.

Samaan aikaan kuin maamme sai nykyisen kansanedustajalaitoksen ja siihen valittujen edustajien enemmistö tuli olemaan kansan suomenkielistä enemmistöä vastaava, tehtiin ylioppilaspireissä aloitteita, joitten tarkoituksena oli valtionyliopiston suomalaistaminen. Silloin ei asiaa kuitenkaan voitu viedä päätökseen.

Nykyinen yliopistolaki, jonka Eduskunta hyväksyi v. 1923, on tulos monista toisistaan huomattavasti eroavista suunnitelmista, joita tehtiin yliopiston kieliolojen järjestämiseksi, eikä se sovittelujen jälkeenkään suinkaan yksimielisesti tullut hyväksytyksi. Jo näinä muutamina vuosina laki on osoittautunut käytännössä kokonaan epäonnistuneeksi, mitä todistaa parhaiten se, että ehdotuksia lain uudistamiseksi on tuon tuostakin käsitelty Helsingin Yliopiston Konsistorissa. Nämä eivät kuitenkaan ole johtaneet lakiesityksen antamiseen, ja tältä taholta tuleva ratkaisu näyttää siirtyvän määräämättömään tulevaisuuteen.

Kun valtionyliopiston suomalaistaminen nyt on tullut parlamentaarista tietä Eduskunnan käsiteltäväksi, pyytää Helsingin Yliopiston Ylioppilaskunta saada eri eduskuntaryhmille esittää seuraavat suomalaisen ylioppilasnuorison toimintaa tässä asiassa ohjanneet periaatteet, jotka suomalaiset ylioppilaat jo adressinsa yhteydessä syyskuun 1928 saattoivat maan Hallituksen tietoon:

1) Suomen kansa on ainoa kansa, joka maailmassa edustaa suomalaista sivistystä ja jolla niin muodoin on velvollisuuksia tämän sivistyksen kehittämiseksi.

2) Suomalaisen kansallisuuden ja sen edustaman omalaatuisen sivistyk-

sen voimakkaan ja nopean kehittymisen ehtona on valtion ylläpitämä täydellinen yliopisto, joka yksikielisenä ja suomalais-kansallisen hengen elävöittämänä kykenee kohottamaan suomalaisen hengenviljelyksen korkeimmalle kansainväliselle tasolle.

on/
3) Yliopiston toisena tärkeänä tehtävänä kasvattaa maalle kykenevä ja kansallisista tehtävistään tietoinen virkamiehistö. Tämän voi suorittaa ainoastaan yliopisto, jossa sekä opettajien että opiskelijoitten toimintaa ohjaa sama suomalaiskansallinen henki.

Yliopistokysymyksen tähänastinen kehitys on osoittanut, että syntyneitä ristiriitoja ei voida ratkaista välittävillä ehdotuksilla ja että puolinaiset toimenpiteet eivät vie tyydyttävään tulokseen.

Tältä pohjalta lähtien ovat suomalaiset ylioppilaat, jotka kipeämmin kuin kutkaan muut ovat joutuneet tuntemaan epäkansallisen yliopiston varjopuolet, johdonmukaisesti ajaneet valtion yliopiston suomalaistamista tietoisina siitä, että vain tämä tie voi johtaa lopullisesti onnelliseen ratkaisuun. Vakaumuksemme on, että suomalaisen kansan keskuudesta lähteneellä ylioppilasnuorisolla on oikeus saada yliopistosivistyksensä puhtaasti omakielisessä yliopistossa.

Ylioppilasnuoriso tahtoo kunnioittaen esittää suomalaisen kansan edustajille käsityksensä, että Eduskunta saattaessaan valtionyliopiston suomalaistamisen Hallitukseen harkittavaksi, suorittaa teon, joka merkitsee kohtuuttoman kauan säilytetyn, perinnällisen epäoikeudenmukaisuuden poistamista, uutta ja välttämätöntä askelta kohti Suomen kansan täysivaltaista mukanaoloa ihmiskunnan kulttuuripääoman kartuttamisessa.

Yrjö Vuorjoki

L. A. Punttila

Kauno Viiri

V. J. Suvelainen

Erno Niskala

R. Hars

Otto Ahlala

L. J. Kaasinen

TYÖVÄEN URHEILULIITTO

POSTIOSOITE:

Helsinki, Sirkuskatu 5

SÄHKÖOSOITE:

TUL Helsinki

PUHELIMET:

Toimisto 72346

Sihteeri 73947

Helsingissä 12 p:nä marras kuuta 1931.

Sosialidemokraattiselle Eduskuntaryhmälle,

Täällä.

A. T.

Viime aikoina on valtion työpaikoista erotettu runsaasti nuoria työläisiä m.m. sen perusteella, että on kuulunut Työväen Urheiluliittoon. Näistä erottelemisista on liitto ryhtynyt keräämään yksityiskohtaisia tietoja. Voitaisiinko ajatella, että tämänluontoisista asioista tehtäisiin välikysymys hallitukselle?

Toveritervehdyksin

Työväen Urheiluliitto r.y.

J. J. Kostiainen.

Sosialidemokratiselle Eduskuntaryhmälle

Hämeenlinnan työväenyhdistys kokouksessaan marraskuun 10 päivänä 1931 käsitteli ja päätti nykyisestä sisäpoliittisesta tilanteesta m.m.

Katsoen siihen, että maassamme on jo pitemmän aikaa harjoitettu laittomuutta ja väkivaltaa joka on kohdistunut sosialidemokraattista työväenliikettä ja puolueemme yksityisiä jäseniä vastaan, mutta myöskin viimeaikaisen "maakuntaliikkeen" toiminnan näyttäessä kohdistuvan kansanvaltaisen yhteiskuntajärjestelmämme kumoamiseksi tuomitsee kokous hyrkästi tällaiset laittomuudet ja väkivallanteot, sekä vallankaappauspyrkimykset.

Viranomaisten osoittaman haluttomuuden takia eräitä väkivallantekoja tutkiessaan pitää kokous välttämättömänä, että viranomaisten on täytettävä tehtävänsä puolueettomasti silloinkin kun he joutuvat työväenluokkaan kuuluvia yksilöitä tai työväenjärjestöjen omaisuuksiin kohdistuvia väkivallantekoja tutkimaan.

Sosialidemokraattisen Eduskuntaryhmän on käytettävissään olevilla keinoilla ja sopivaksi katsomallaan tavalla vaikutettava siihen suuntaan, että tällaiset virkamiehet jotka suosivat rikollisuutta poistetaan toimistaan ja tilalle asetetaan tehtäviinsä pystyviä ja laillisuutta kannattavia virkamiehiä ja että tuomioistuimissa kohdeltaisiin kaikkia kansalaisia lain mukaan ja törkeiden rikosten tekijät tuomiotaan rangaistukseen kuuluivappa ne mihin kansalaispiireihin tahansa ja että ne viranomaiset, yleiset syyttäjät ja tuomioistuinten jäsenet, jotka toimissaan menettelevät puolueellisesti saatetaan menettelystään edesvastuuseen.

Kokous lausuu tyytyväisyydensä Sosialidemokraattisen sanomalehdistömme maamme laillista hallitusvaltaa puoltavan ja rau-

hallisen yhteiskuntaelämän puolesta esiintyvän kantansa johdosta ja odottaa että lehdistömme edelleenkin ja entistä voimakkaammin esiintyisivät kaikenlaista valtiovastaista toimintaa ja huliganismia vastaan.

Oikeistoporvariston taholta suunnatut hyökkäykset piirilehti Hämeen Kansaa vastaan, katsoo kokous yhdeksi maassa laittomuustoiminnan ilmaukseksi, jota vastaan vastalauseena kokous kehoittaa piirimme työväestöä entistä voimakkaammin työskentelemään Hämeen Kansan tukemiseksi ja levittämiseksi.

Tämä päätös päätettiin jättää Sosialidemokraattisen Eduskuntaryhmän tietoon.

Hämeenlinnassa, marraskuun 16 p:nä 1931.

Hämeenlinnan työväenyhdistyksen puolesta:

V. Hirvonen
puheenjohtaja

Yrjö Mäkelä
kirjuri

Valtioneuvostolle

Koska allekirjoittaneet kunnat ovat saaneet tietoonsa, että maantiekomitea on Valtioneuvostolle jättämässään väliaikaisessa mietinnössä ehdottanut Helsingin—Viipurin valtatie rakennettavaksi uutta suuntaa Salmenkylän ja Tienhaaran välillä sivuutta-

malla kokonaan nykyisen rantamaantien tältä osaltaan, saamme täten kunnioittavimmin anoa, että k. o. valtatie osa rakennettaisiin pääasiassa nykyistä rantatietä pitkin. Anomustamme saamme täten perustella seuraavasti:

Maantiekomitean ehdottama suunta tulee komitean laskelmien mukaan n. 24 km lyhemmäksi Salmenkylän ja Viipurin välillä, mutta kun otetaan huomioon se seikka, että kaukoliikenne tulee olemaan k. o. tieosalla verrattain pientä nykyisellä rantatiellä nytkin jo tapahtuvaan tämän tieosan liikennekeskuksien väliseen liikenteeseen verraten, ei tämäkään välimatkan lyhennys aikaansaisi sanottavampaa ajan ja polttoaineen säästöä. Sitäpaitsi lyhenisi välimatka jonkun verran vanhan tien oikomisien kautta. Valtavin osa tieosan liikenteestä hakeutuu pakostakin nykyisen maantien varrella sijaitseviin huomattaviin liike- ja asutuskokeskuksiin sekä kyliin. K. o. välillä asuu nykyisen rantatien vaikutuspiirissä ainakin 30,000 henkeä, vaikka laskettaisiinkin tien vaikutuspiiriksi vain 10 km levyinen kaistale sen kummaltakin puolelta.

Koska uusien maanteitten rakentamisella pyritään yleensä helpottamaan suurempien liike-, asutus- ja viljelysseutujen kulkuyhteyksiä pääliikennekeskuksiin, tässä tapauksessa kaupunkeihin, niin ei kyseellinen tiensiiro suurestikaan sitä edistäisi, sillä asutus ehdotetun uuden suunnan varrella on tosiasiasa paljon pienempää kuin nykyisen rantatien varrella. Mikäli mainittua pyrkimystä tahdotaan edistää, tapahtuisi se nykyisen maantien parantamisen kautta. Eikä sitäpaitsi liene tarkoituksenmukaistakaan rakentaa aivan uusia, nykyisten maanteitten lähellä kulkevia teitä ennenkuin vanhatkaan on saatettu ajanvaatimaan kuntoon.

Vielä on huomattava, että nykyisen maantien varrella Virolahdella on valtion suuri Harjun koulutila maanviljelyskouluineen sekä suuria kyliä ja liikennekeskuksia kuten Klamilan kylä, jossa on sahalaitos, lastauspaikka ja kolme sadetakkitehdasta, Pyterlahden kylä, jossa sijaitsee kansanopisto sekä Maringin, Tuuholman ja Tormon lautaspaikat, Virojoen kauppala muistuttava asutuskeskus, Virolahden kirkonkylä sekä Säkkijärvellä Vilajoen kylä ja lastauspaikka, Suurpääjän kylä yhteiskouluineen ja kirkonkylä muita erikseen mainitsematta. Sitäpaitsi on tämä maantie tärkeä tuhatlukuisille merikalastajille, joiden saalis kuljetetaan nykyistä tietä myöten kulutuskeskuksiin. Kaikki edelläluetellut tulevat kärsimään, jos vanha maantie jätettäisiin hoidotta.

Mitä Viipurin, Haminan ja vieläpä Kotkankin muonitukseen tulee, on se kotoisin suureksi osaksi rantamaantien varsilta, ja ehdotetun uuden valtatie suunnan toteuttami-

sesta ei tässä suhteessa ole suurtakaan apua, koska se suurimmaksi osaksi kulkee harvaan asuttujen seutujen kautta kuten edellä on mainittu.

Nykyisellä k. o. rantatien osalla on jo nyt niin huomattava liikenne ja siksi suuri taloudellinen merkitys, että vaikka valtatie rakennettaisiinkin maantiekomitean ehdottamaa suuntaa Salmenkylän ja Tienhaaran välillä, olisi nykyinen maantie joka tapauksessa pidettävä kunnossa ja ajanvaatimasti parannettava sekä talvella pidettävä auki, että niinollen jää hyvin kyseenalaiseksi kannattaako vanhan maantien rinnalle rakentaa verrattain lähellä kulkevaa, rinnakkaista tietä, varsinkaan kun maassamme on paljon asutusseutuja, jotka vielä ovat huutavassa kunnollisten liikenneväylien puutteessa.

Vanha maantierunko on siksi arvokasta kansallisomaisuutta, ettei sitä sovi vähäksyä, missä sitä suinkin voidaan hyväksikäyttää. Sitäpaitsi on ilman muuta selvää, että leveämmänkin valtatie rakentaminen aivan uuteen paikkaan tulee huomattavasti kalliimmaksi kuin vanhaa tietä myöten.

Jos ajatellaan k. o. valtatieosan rakentamista varatyönä niin on syytä epäillä, ehdittäisiinkö uusi valtatie suunta perusteellisesti suunnitella ja tutkia niin että se ehtisi rakennusasteelle käsillä olevaksi pula-ajaksi. Vanhan tien parannussuunnitelman teko käy sitävastoin nopeammin. — Sitäpaitsi on nykyisen rantatien Viipurin puoleisessa päässä jo suoritettu huomattavia parannustöitä sekä toisia samanlaisia suunniteltu ja aloitettu joskin ne nyt on valitettavasti jätetty keskentekeisiksi.

Mitä tulee k. o. valtatie strategiseen merkitykseen, emme ole päteviä sitä kaikinpuolin arvostelemaan, mutta ainakin on selvää se, että aivan uusi tie on niin raskaalle liikenteelle, kuin sotilaskuljetus on, ensi vuosina vähäarvoinen niin kauan, kun sen runko ja pinta eivät ole vielä vakaantuneet. Ennenkuin päästäisiin tähänkään asteen kului si vuosia, sillä siksi suuria rahavaroja kuin tämäkin oikaisu nielisi, ei liene vähiin aikoihin liikennemään.

Lopuksi saanemme huomauttaa siitä seikasta, että maantiekomitea lienee laatinut suunnitelmansa osittain niitten mielipiteenilmaisujen perusteella, mitä valtateitten suuntaa koskevien kysymysten vuoksi pidettiin valtion toimesta eräillä paikkakunnilla. Helsingin — Viipurin valtatieä koskevia kokouksia lienee pidetty ainoastaan Anjalassa ja Viipurissa, mutta ei näitten välillä olevissa liikennekeskuksissa, joten niitten mielipide niinollen ei ole tullut kuuluviin, ja sen vuoksi olemme juuri esittäneet tässä anomuksessa

käsityksemme asiasta. Haminan kaupunki, Kymen, Virolahden ja Säkijärven kunnat sekä Viipurin maalaiskunta ovat kyllä jo v. 1930 jättäneet Valtioneuvostolle osoitetut, samaa asiaa koskevat anomukset Viipurin läänin Maaherralle, mutta eivät nämä liene joutuneet toistaiseksi käsittelyn alaisiksi eivätkä niissä esitetyt mielipiteet maantiekomitean käytettäväksi.

Edellä esitetyn pyydämme Valtioneuvoston sulkemaan suosiollisesti huomionsa.

Haminassa, marraskuun 16 päivänä 1931.

Virolahden kunnanvaltuuston valtuuttamina:

V. Kouki

E. Hynninen.

Erik Nakari.

Säkijärven kunnanvaltuuston valtuuttamana:

E. Hovi.

Haminan kaupunginhallituksen valtuuttamina:

Verner Märus.

Toivo Seitola.

K. L. Salminen.

SUOMEN
SOSIALIDEMOKRAATTINEN PUOLUE
HELSINKI, SORKKUSK. 3

PUHELIMET:
Puoluesihteri 73 993
Järjestösihteri 72 995
Kassa ja julkais. 72 347

Sosialidemokraattinen Eduskuntaryhmä,

T ä ä l l ä .

Tämän ohella lähetämme Teille jäljennöksen meille saapuneesta Turun Sos.-dem. Kunnallisjärjestön kirjelmästä, jossa pyydetään ryhtymään toimenpiteisiin sellaisten lainmuutosten aikaansaamiseksi, että kaupunkikunnat ja myöskin maalaiskunnat saisivat vapaammat kädet virkamiestensä palkkausolojen järjestämisessä. Olemme huomauttaneet turkulaisille tovereille, että tällaisten lainmuutosten aikaansaaminen ei käy päinsä niin lyhyessä ajassa, että ne voitaisiin saada voimaan jo ensi vuoden alussa, mutta olemme luvanneet siitä huolimatta saat-taa asian viipymättä eduskuntaryhmämme tietoon.

Mikäli kysymys koskee nimenomaan Turun kaupungin virkamiesten palkkausolojen uudelleen järjestelyä, olemme huomauttaneet asianomaisille, ettei se ole nykyistenkään lainsäädösten vallitessa kokonaan mahdotonta, vaikkapa eräisiin virkamiehiin nähden onkin olemassa yleisiä säädöksiä, jotka estävät palkkojen alennuksen vastoin heidän omaa tahtoaan. Samalla olemme antaneet turkulaisille tovereille tarkempia ohjeita asiasta.

Puoluetervehdyksin:

J. E. Juntunen

Sosiaalidemokraattinen puolue Eduskuntaryhmä
Helsinki.

Raittiusmielisten kansalaisten mieltä on syvästi katrahtanut se että vuosikausia on tehty pyökkäyksiä kieltolain vastaan, ja sen kautta suoraan ja siitä väliä saaneella jarrutuksella peikonnettu sanotun lain tuloksia. Nämä pyökkäykset ovat viime aikoina käyneet viinmaiseksi ryynnäksiksi, joiden pohjassa on käytetty pieni määrä totuudesta poikkeavia tai muuten harhaanjohtavia tietoja. Päämääränä on kuitenkin ilmoitettu olevan kansan raitistuttaminen, sen siveellisen tason nostaminen ja taloudellisen pulan lieventäminen.

On mahdoton ymmärtää, että laillinen alkoholiliike voisi raittiustilannetta parantaa, kuin sen rinnalla tulisi, min-
kuin kokemus on ennen kieltolain osoit-
nut, olmaan laitonkin, ja kuin laillisen ryynnäön aikana juopottelu leviäisi miedoksi keskuteen, jotta nyt kieltolain ollessa voimassa ovat sitä karttaneet.

Ei ole tosiperustetta sille väitteellä että kansan moraalinen taso kohrais kieltolain kumoamisen seurauksena, koska alkoholi on alkoholia, saipa sen vaikeu valtiolta ja koska sen nautti-
misen kautta menetettäisiin siveellisiä

arvoja pikäli kun nauttiminen lisääntyisi.
 Paikkaansa pitämätön on myös
 väite, että kielto lain kumoamisesta
 ja loukkaan alkoholilain tuotta-
 man voiton turvin pääsisimme talou-
 sllisesta pulasta, koska juoppouden
 sen kautto leviittä, ninkuin edellä on
 sanottu kansalaisten veromaksu-
 vähenisi. Lisäksi on huomattava, että moniss
 maissa, joissa ei ole kielto lakia, on ta-
 lousellinen pula painavampi kuin meillä.

Tämän nojalla toivomme, että
 tuntiessanne sen suuren velvoituksen
 jonka asennamme Teille kansanedus-
 tajana tuottaa, pysytätte kielto lain
 ja tehostatte sen toimeenpanoa.

Ypl Pyhäjärvellä 22 pmi marraskuuta 1918

Pyhäjärven Alakylän Nuorisoseuran
 talossa yhämainittuna aikana pidety-
 roittuismielisten kansalaisten ko-
 kokouksen (noin 100 henkilö) puolesta

Aalami Nokelainen
 Kokouksen puheenjohtaja

Pekko Häkkinen
 puolesta kirjuri

Suomen Sosialidemokraattipuolueen Eduskuntaryhmä

Sosiaalidemokraattisen puolueen Eduskuntaryhmä.

Arvoisan pyhimän tietaa
 kunniallaan katoamme seura-
 uaa:

Karunan pitiäjä Hanninen
 Järven ja Korkkanderin Pyhissä
 Kuluuon marraskuun 21 ja 22 pmi-
 xina pidetyissä kaituajuhla-
 tilaisuuksissa joissa pitiäjäläi-
 siä oli katoamme Hanni-
 nista 70, Järven 103 ja Kork-
 kanderissa 75 siinä olin kaituissa
 tilaisuuksissa yhteensä 248 kuu-
 taloistamme joatettiin puolu-
 sisiin kaituunatun yksimiel-
 ikuä katu katu, ettei par-
 noisa pyhimä miltään katu
 tule kaituutamaan pino tuhaa

arvoja pikähi kun nauttiminen lisääntyisi.
Paikkansa pitämätön on myös
väite, että kieltoain kumoamisesta
ja laillisen alkoholin kukaan tuotta-
mon voiton turvin pääsisimme talou-
slehtinistä pulasta, koska juoppouden
sairaus leviittäisi minkäkin asella.

Tuottajaa värijumaliksi, ei
kä pöytä (mukaan kieltoain
kokoamisessa Toi kumoamisessa
koon päämäärä on sen lain Toi
määränsä toistamassa var-
sinen vahvistamalla jo muo-
tuksella tuloksia saavutta-
mista merivartioloista.

Hakunassa, 22 p:nä (Marrask. 1931)

Edellämainittujen Kokouksen
puolesta:

Juho Nieminen
maaviljelijä

Selma Sunia

emäntä

Akseli Virtanen

Maaviljelijä

J. E. Laine

Maaviljelijä

Leo Lepistö

Maaviljelijä

Erikki Koskinen

maavilj.

Tanni Korhonen

emäntä

Beilla Eskola

emäntä

J. Haini

(tilallinen)

Suomen Sosialidemokraattipuolueen Eduskuntaryhmä

Helsinki.

Etelä-Pohjanmaan raittiustyöntekijäin neuvottelukokous Seinä-
joella 22/II toivoo hallituksen ja eduskunnan torjuvan kieltoain kaata-
mis- ja laillistamispyrkimykset eikä siis ryhtyvän hankkimaan valtiolle
varoja laillistuttamalla pallosta, jonka poistaminen on kassa- ja läänito.

Seinäjoulla pidetty kokous 22 p:nä 1931.

Kokouksen puolesta:

Arvo I. Korte

Elina Hopiavuori.

J. M. Korte.

Hilja Leskelä.

Sosialidemokraattiselle Eduskuntaryhmälle

pyydämme me allekirjoittaneet tyrvähäisten ja vammalalaisten
raittiusalan harrastajien kokouksen 22/11. 31 valtuuttamina täten
lähettää mainitun kokouksen päätöksen mukaisesti aikaansaadun tyr-
vähäisen ja vammalalaisen raittiusväen yleisen mielipiteen ilmai-
sun raittius- ja kieltolakiassa.

Tyrvähässä 27 päivänä marraskuuta 1931.

Kokouksen valtuuttamina:

J. E. Laine
Penaviljelijä
Les. Lepistö.
Kirkkoherra.
J. Haini
(tilallinen)

J. H. Innola
Asemapäällikkö.

Viktori Varjonen
opettaja

Tasavallan hallituksen Herra Pääministerille ja Eduskuntaryhmille pyydämme me allekirjoittaneet 1668 tyrvääläistä ja vammalaista kunnioittaen esiintuoda järkähtämättömän raittius- ja kielto-lakitahtomme. Älköön Jumalan säätämä esivalta ikinä enää alentuko väkijuomakauppiaksi, kansan ruumiin ja sielun myrkyttäjäksi. Pieniä varojamme älköön ruvettako tuhlaamaan ulkomaisiin likööreihin, konjakkeihin y. m. Naisiamme ja lapsiamme älköön ruvettako viineillä hokuttelemaan juoppouden kadotukseen. Vakaumukselliselta raittiustyöltä älköön riistettäkö lain tukea. Sen sijaan toivomme, että vasta äskettäin alullepantua todellista salakuljetuksen vastustamistyötä johdonmukaisesti jatkettaisiin lopulliseen voittoon saakka.

Alkuperäiset allekirjoitukset ovat tämän kirjelmän pääministerille lähetetyssä kappaleessa.

(Ei Julkisuuteen)

Helsingissä, marraskuun 26 päivänä 1971.

Sosialidemokraattisen Puolueen Puoluehallituksen kokous pidetään Helsingissä tulevan joulukuun 6 päivänä. Kokous, joka alkaa kello 11, pidetään Helsingin työväentalon opintosalissa ja siinä käsitellään seuraavat asiat:

- 1) Poliittinen tilanne.
- 2) Kieltoalakikysymys.
- 3) Selostus piirijärjestöjen ja lehti-yhtiöiden taloudellisesta asemasta.
- 4) Päätetään erinaisista laina- ja takausasioista.

Puoluetervehdyksin:

Kaarlo Harvala,
puheenjohtaja.

K. H. Wiik,
puoluesihtööri.

J.K. - Tästä kokouksesta ilmoitetaan ainoastaan taten. Samalla huomautetaan, että asiaa ei ole saatettava sivullisten tietoon.

Sosiaalidemokraattiselle Eduskuntaryhmälle,
Helsinki.

Allekirjoittajat, yhtynät, jotka ovat vointinsa mukaan tehneet vakaumusellista raittius työtä, katselevat huolestuneina niitä hyökkäyksiä, joita nykyisin voimakkaasti käydään kieltolakia ja sen kautta juomatavan ja juoppouden leviättämisen puolesta.

Jos kieltolaki kaatuisi, olisi työltämme riistetty voimakkain valtiomahdin antama tuki. Keskuuteemme tulisi si lamaannusta ja epätoivoa. Työmme tuloksellisuus vähenisi.

Siksi rohkenemme pyytää Teitä, arvoisat edustajat, pysyttämään voimassa kieltolain ja tehostamaan sen toimeenpanoa.

Vpl Pyhäjärvellä 26 p:nä marraskuuta 1931.

Kannitran Raittiusyhdistys
Alfo Luomala, puheenjohtaja
Anni Luomala, v. l. sihteeri.

Matti Pärssinen.
puheenjohtaja

J. Lappalainen
sihteeri.

Mario Lappalainen Alakylän Marttayhdistys
puhtj.

Ena Pärssinen
sihteeri.

Wäinö Hunkkunen
v. a. puheenjohtaja

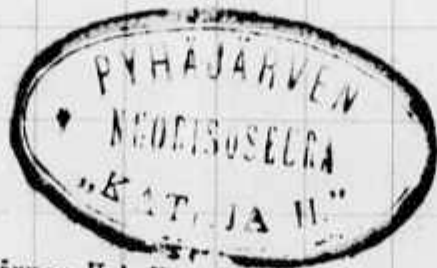
Tatvi Tiittanen,
sihteeri.

Matti Hunkkunen
puheenjohtaja

Vilho Thalainen
sihteeri.

Umar Kinnari
puheenjohtaja.

Fyys Pärssinen.
sihteeri.

Anni Pulkkinen Pyhäjärven Vpl. Noitermaan Marttayhdistys.
puheenjohtaja

Maria Päs
sihteeri.

Noitermaan Raittius yhdistys.

Pekka Pulkkinen.

puheenjohtaja

Anni P. Pulkkinen
v. l. sihteeri

Pyhäjärven Vpl. raittiuslautakunta

Pekka Pulkkinen.

(puheenjohtaja sihteeri)

Sosialidemokraattisen puolueen eduskuntaryhmä.

Turkuun kahdestakymmenestäviidestä Varsinais- ja Vakka-
Suomen kunnasta kokoontunut 200-lukuinen raittiusmielinen kansalais-
joukko tahtoo yksimielisenä käsityksenään, jonka takana se tietää
olevan huomattavan määrän näitten paikkakuntien vakavaa väestöä,
Hallituksen ja eduskuntaryimien tietoon saattaa seuraavaa:

1. Viime vuosikymmenen erikoislaatuissa oloissa ei millään
muulla väkijuomalainsäädännöllä olisi saavutettu kansanraittiu-
den kannalta niinkään edullisia tuloksia, kuin kieltolailla. Kieltolain
kumoaminen lisäisi ehdottomasti väkijuomainkäyttöä, ja niin tulisi
"viimeinen villitys pahemmaksi, kuin ensimmäinen".

2. Björkenheimin komitean ehdotusta emme, arvostelipa sitä
raittius- tai kansantaloudelliselta kannalta, voi pitää muuna kuin
askeleena huonompaan päin.

3. Väitteet, että lailliseen väkijuomaliikkeeseen palaamalla

ja sitä verottamalla valtio voitaisiin pelastaa taloudellisesta ahdingosta, ovat heikosti perustellut ja edellyttäisi se joka tapauksessa väkijuomainkäytön suurta lisääntymistä. Lisäksi emme voi siveelliseltä kannalta hyväksyä, että valtion talousarvio sidotaan liikkeeseen, jonka vaikutukset ovat niin turmiolliset.

4. Vaikka kansan mielipiteen täytyy olla ratkaiseva kielto-lakiinkin nähden, vastustamme jyrkästi n.s. neuvoa-antavaa kansan-äänestystä, koska kansaneduskunta on kansan tahdon oikea ilmaisija tässäkin asiassa.

5. Näin ollen on kieltolaki säilytettävä ja sen valvonta täydellä todella tehostettava. Merivartiolaitoksen tähänastiset saavutukset lupaavat hyvää. Antakaa sen tueksi kiireimmiten "Kaapparilaki". Juomarien huoltoa koskevat lait olisi myös ensi tilassa saatava. Turussa, marraskuun 29 päivänä 1931.

Kokouksen valtuuttamina:

Laukahuoto Oskari Santalahti.

Jalmari Nieminen.

Sosiaalidemokraattisen puolueen Eduskuntaryhmälle.
Huolissaan maamme raittiuslainsäädäntöä uhkaavasta taantumuksesta ovat
Hämeenlinnan ja ympäristöpitäjien eri porvarillisiin puolueisiin kuu-
luvan raittiusväen edustajat tänään 29/XI-31 pitämässään kokouksessa
päättäneet saattaa eduskuntaryhmien tietoon seuraavan kokouksen pää-
töslauselman:

Isänmaan vaaran hetkellä on kansalaisten uhrattava kaikkensa sen hyväksi. Vakavan yleismaailmallisen talouspulan aikana, jolta meidänkään maamme ei ole säästynyt, tulisi kansalaisten kyetä uhraamaan isänmaan hyväksi edes väkijuomanautintonsa. Kun tästä huolimatta tänä aikana osa kansasta vaatii väkijuomain laillistuttamista ja niiden vapaaksi päästämistä osoittaa tämä pyrkimys suurta käsitteiden hämmentymistä. Kokous puolestaan on sitä mieltä että kieltolaki ei saa kumota, vaan sitä on edelleen kehitettävä ja lain toimeenpanoa on tiukennettava samalla kun kansaa on vapaaehtoisella valistustoiminnalla kasvatettava parempaan lain noudattamiseen ja henkilökohtaiseen raittiuteen.

Raittiusväki tuntien lähimmäisenrakkauden velvoituksen, vastustaa jyrkästi sellaista lainsäädäntöä, jonka avulla pyritään uudelleen laillistuttamaan väkijuomain kauppa ja kapakka. Niinikään raittiusväki vastustaa repivään kansanäänestykseen ryhtymistä, mikä myöskin saattaisi aukoa lainsäädäntöömme uusia uria. Raittiusväki on vakautettu siitä että väkijuomatuloista valtio ja kunnat vähimmin hyötyvät, pääomien silloin virratessa nykyistä paljo suuremmassa mittakaavassa ulkomaisten väkijuomain ostoon, ja jotta valtion ja kunnan kassoihin kertyisi kieltolain vastustajain lupaamat sadat miljoonat, tulisi väkijuomain käytön nykyisestä väitetyistä laajuudestaan lisääntyä monikertaisesti ja väkijuomista valtiolle puristetut verot tulisivat varmaan otettavaksi kansan vähävaraisempien väkijuomien käyttäjien ja heidän onnettomuuteen ja kurjuuteen syöstyjen perheittensä välttämättömiä tarpeitten kustannuksella.

Salakuljetus on valtiovallan kaikella voimalla kyettävä nujertamaan. Siinä tarkoituksessa on merivartiolaitosta vahvistettava antamalla sille ne teknilliset apuneuvot, jotka sille jo pari vuotta sitten suunniteltiin. Maan lainsäädännöstä on poistettava ne epäkohdat, jotka tähän asti ovat olleet esteenä merivartiolaitoksen menestykselliselle toiminnalle. M.m. on säädettävä n.s. "kaapparilaki".

Kokouksen puolesta ja sen valtuuttamina:

Jalmari Nieminen
Puheenjohtaja.

Alf Saarankangas
Sihteeri.

Kouvolassa, sunnuntaina marraskuun 29 p:nä 1931 kokoon-
tunut erilaisia yhteiskunta- ja harrastuspiirejä edustava sata-
lukuinen kansalaiskokous päätti hallituksen ja eduskuntaryhmi-
en tietoon saattaa seuraavan julkilausuman:

"Kokous toteaa, että julkisesti esitetty väite kieltolain
mahdottomuudesta ei pidä paikkaansa, vaan monet elävästä elä-
mästä otetut esimerkit puhuvat kieltolain säilyttämisen puo-
lesta, minkä vuoksi kokous pyytää maanhallitukselle ja eduskun-
nalle esittää vakavan huolestumisensa kieltolain huonontamista
tarkoittavien suunnitelmien johdosta torjuen jyrkästi kaikki
tällaiset aikeet, koska kieltolaki on säädetty raittiustyön tu-
eksi, niin kokous pysyy tiukasti kieltolain säilyttämisen kan-
nalla ja toivoo tätä lakia edelleen kehitettäväksi siihen suun-
taan kuin Kallion hallitus sen aikoinaan suunnitteli: merivar-
tiostoa kehitettävä, kaupparilaki voimaan saatettava, Pohjan-
lahti sullettava, irtolaislaki muutettava ja alkoholistihuolto-
laki saatava hiljaisten humalaisten huoltolain täydennykseksi.
Taistelussa juoppoutta vastaan se on johdonmukaisin, tehokkain
ja parhain laki, mitä meillä on koskaan säädetty.

Aika ja paikka edellämainitut.

Kokouksen puolesta:

Julius Ukkainen,
puheenjohtaja.

Atto Lahtinen.
sihteri.

Sosialidemokraattisen puolueen
Edustajainkokous
Helsinki

256 osanottajaa käsittävä keski-Suomen raittiutta
harrastavien kansalaisten kokous Jyväskylässä 29.11. toivoo, että
Hallitus ja Eduskunta tietäen itsenäisen Suomen synnyn ja tois-
takymmenvuotisen kehityksen tapantuneen kieltoain vallitessa
kansanäänestykseen vetoamalla pysyttäisi tämän lain ja että val-
tiolle hankitaan tuloja siveellisesti arvokkaammilla keinoilla,
kuin laillistamalla kansallemme aina turmiolliseksi osoittautu-
nut väkijuomaliike.

Kokouksen valtuuttamana:

J. Mäkinen puheenjohtaja
Juni Lehtonen sihteeriksi.

make } N:o 401
ankett }

Posti- ja lennätinlaitos — Post- och telegrafverket

istä*)
än*)

158.
TURKU 41 ~~22/20~~ 3 10 28=

rkamuistutuksia
änsteanmärkningar

Sähkösanoma — Telegram

-SOSIALIDEMOKRATTINEN

EDUSKUNTARYHMÄ EDUSKUNTA TALO HELSINKI

Vastaanotettu — Emottaget

3/12 193 / kl. 10 t. 53 m.

Joht.
ledn. N:o

107

Numerot lähetyspaikan nimen jälkeen merkitsevät: 1) sähkösanoman numeroa, 2) sanalukua, 3), 4) ja 5) sähkösanoman sisäänjättöpäivää, -tuntia ja minuuttia.

Siffrorna efter avsändningsorten betyda: 1) telegrammets nummer, 2) ordantal, 3), 4) och 5) inlämningsdatum, -timme och minut.

-KORVEN KANSA KIITTÄÄ KIELTOLAKIA JA LUOTTAU SEN VOITTOON

-PAATTISTEN RAITTIUSYHDISTYS

Helmi Lintinen

sosialidemokraattisen puolueen Eduskuntaryhmän Herra Puheen -

taja

Helsinki.

Kristillisen Työläisnuorison Liiton Porin osasto päät-
ti tänään juhlassaan ilmituoda järkäntämättömä kieltolakikantansa
ja pyytää hallitusta ja eduskuntaa hylkäämään kaikki kieltolain hei-
kontamisehdotukset ja äänestysesitykset ja jatkamaan kieltolain mää-
rätietoista toimeenpanoa niin, että lain julkea rikkominen maalla
ja merellä heikkenisi. Samanaikaisesti lupamme me sanan ja rukouk-
sen aseilla muokata seutuamme väestöä ehdottomalle raittiudelle ja
kaikille hyvälle tavolle suopeaksi.

Porissa joulukuun 5 p:nä 1931.

Kristillisen Työläisnuorison
Liiton Porin Osasto.

Edo Mäkelä
Edo Lintinen

Lahdessa, 5 päivänä joulukuuta 1931.

Maalaisliiton Eduskuntaryhmän Herra Puheenjohtajalle,

H e l s i n k i .

Kokoontuneena neuvottelemaan kieltolain sopivaisuudesta kansan raittiuden edistäjänä ja sen mahdollisesta muuttamisesta, pyytää Lahdessa 29 päivänä marraskuuta 1931 pidetty kansalaiskokous, johon osallistui toistattua eri yhteiskuntaluokkia edustavaa kansalaista, täten saattaa maan Hallituksen ja Eduskunnan tietoon seuraavaa:

1) Seisomme tinkimättömästi voimassa olevan kieltolain takana ja vastustamme jyrkästi kaikkia toimenpiteitä, jotka tarkoittavat sen muuttamista. Ei ole mielestämme mitään syytä tässä asiassa myöskään toimittaa kansanäänestystä, joka toisi tavatonta sekasortoa ja kiihkoa muutenkin levottomiin oloihimme, sekä maksaisi huomattavia summia.

2) Vastustamme jyrkästi laillistettujen kapakoiden avaamista ja yhdyimme Björkenheimin komiteaan siinä, että käsitykset valtion tulojen huomattavasta, satoihin miljooniin markkoihin nousevasta, lisääntymisestä, ovat pelkkää luulottekua, joilla ei ole todellisuuspohjaa.

3) Erikoisesti pyytää kokous kiinnittää huomiota siihen tosiseikkaan, että jos valtio laillistuttaa väkijuomaliikkeen, tyrehdyy raittiustyö ja siltä riistetään siveellinen oikeutus.

4) Sensijaan kokous toivoo, että vasta alulle pantua salakuljetuksen vastustamistyötä johdonmukaisesti jatkettaisiin.

Neuvottelukokouksen valtuuttamina:

Lamma Jaakkola
Edv. Puuvander

Mikko Myrskylä
Antti Laitinen

Sosiaalisen elämäntavan:

Perhejärjestelmä, joka tuottaa

Vainon Tammes.

Hyönteisen työmäärä on suhteellisesti harkittu sen
suhteeseen, joka on karsittu myös kielteellisyys
ja on harkittu harkittu yksimielisesti sitä on se
hyönteistä ei ole vielä harkittu. Sen seurauksena on
noin harkittu ja harkittu korkeisiin tuloihin
ja ja järjestelyharkittu ihmäistien mukana jatkava tulo
"harkittu jatkavista" harkittu.

Harkittu oli jatkavasti ovelaan viril-
le jatkavasti harkittu harkittu harkittu. Toinen
olla, sosiaalisen elämäntavan tulo on ovelaan tulo
maan harkittu harkittu harkittu. Ne tulo on
harkittu harkittu harkittu ja harkittu harkittu
harkittu harkittu harkittu. Ja en me harkittu tulo
harkittu harkittu harkittu.

Sosiaalisen elämäntavan! Harkittu
harkittu harkittu harkittu harkittu, harkittu harkittu
harkittu. Toinen harkittu harkittu harkittu harkittu
harkittu harkittu harkittu.

Toinen, Tammes Tammes! Harkittu harkittu.
Tulo on harkittu harkittu, harkittu harkittu
harkittu, josta harkittu harkittu harkittu harkittu
harkittu. - Harkittu harkittu harkittu harkittu.

Harkittu harkittu harkittu harkittu harkittu.
p. harkittu harkittu harkittu

Sauvo.

D:o

K. H.

Sauvon seurakunnan kirkossa jouluk. 6 p:nä pidetyn kansalaiskokouksen päätöksen mukaisesti saamme Teille kohte-
llisimmoin lähettää ohellisen julkilausuman.

Sauvossa jouluk. 8 p:nä 1931.

*Selma Koskinen,
opettaja.*

*J. W. Wartiainen
rovasti*

Sauvon seurakunnan kirkossa jouluk. 6 p:nä pidetyssä kansalaiskokouksessa, jossa oli saapuvilla lukuisa joukko seurakuntalaisia, neuvorehtiin nykyisestä raittiustilanteesta ja alkoholilainsäädännöstä sekä hyväksyttiin yksimielisesti seuraava julkilausuma, joka julkaistaan sanomalehdissä ja tiedoitetaan vaalipiirin kansanedustajille.

1:si. Koska kieltolaki kieltämättä on edistänyt kansanraittiutta ja on oivallinen tuki raittiustyössä, on se pysytettävä voimassa.

2:si. N.s. Björkenheimin komitean ehdotuksen voimaansaattaminen olisi omansa vain lisäämään juomatapaa.

3:si Väitteet, että lailliseen väkijuomaliikkeeseen palamalla ja sitä verottamalla valtio voitaisiin pelastaa taloudellisesta pulasta, ovat heikosti perusteltuja ja edellyttäisi se joka tapauksessa väkijuomakäytön suurta lisääntymistä. Siveelliseltä kannalta on väärin sitoa valtion talousarviota alkoholiliikkeeseen, jonka vaikutukset kansaan ovat turmiolliset.

4:si Kieltolain valvontaa on täydellä todella tehostettava.

Kokouksen puolesta:

J.V. Vartiainen.
rovasti.

Selim Koskinen.
opettaja.

Sosialidemokraattiselle edustaja ryhmälle.

Sippolan Raittiustalossa oli tänään kansalaiskokous nykyisen raittiustilanteen johdosta, puheenjohtajana rovasti Pekka Hyttinen. Kokouksessa laadittiin seuraavat ponnet, jotka päätettiin saattaa eduskunnan Herra Puhemiehen ja edustaja ryhmien tietoon.

1) Seisomme tinkimättömästi voimassa olevan kieltolain takana ja vastustamme jyrkästi kaikkia toimenpiteitä, jotka tarkoittavat sen muuttamista tai kumoamista, sillä kieltolain kumoamisella ei saavutettaisi niitä talodellisia etuja joita siitä toivotaan. Eikä se myöskään kansan raitistuttamisessa saisi parannusta aikaan, vaan päinvastoin väkijuomien käytölle tulisivat alttiiksi entistä suuremmat joukot.

2) Pidämme puolestamme tarpeettomana kansanäänestystä, mutta jos se olojen pakosta käy välttämättömäksi, olisi se pantava toimeen rauhallisempaa aikana, eikä näin kiireellisesti ja tällaisen kiihkon aikana kuin nyt on.

3) Kokous pyytää kiinnittää huomiota siihen tosiasiaan, että jos valtio laillistuttaisi väkijuomaliikkeen, tyrehtyisi raittiustyö, kun siltä riistettäisiin siveellinen oikeutus.

4) Kokous toivoo, että vasta alulle pantua salakuljetuksen vastustamistyötä johdonmukaisesti entistä tehokkaammin ja tarmokkaammin jatkettaisiin.

Sippolassa joulukuun 6 päivänä 1931.

Ylster Ranne
Kokouksen kirjuri.

Sauvon seurakunnan kirkossa jouluk 6 p:nä pidetyssä kansalaiskokouksessa, jossa oli saapuvilla lukuisa joukko seurakuntalaisia, neuvoteltiin nykyisestä raittiustilanteesta ja alkoholilainsäädännöstä sekä hyväksyttiin yksimielisesti seuraava julilausuma, joka julkaistaan sanomalehdissä ja tiedoitetaan vaalipiirin kansanedustajille.

1:si Koska kieltolaki kieltämättä on edistänyt kansanraittiutta ja on oivallinen tuki raittiustyössä, on se pysytettävä voimassa.

2:si. N.s. Björkenheimin komitean ehdotuksen voimaansaatminen olisi omansa vain lisäämään juomatapaa.

3:si Väitteet, että lailliseen väkijuomaliikkeeseen palaamalla ja sitä veroittamalla valtio voitaisiin pelastaa taloudellisesta pulasta, ovat heikosti perusteltuja ja edellyttäisi se joka tapauksessa väkijuomakäytön suurta lisääntymistä. Siveelliseltä kannalta on väärin sitoa valtion talousarvoita alkoholiliikkeeseen, jonka vaikutukset kansaan ovat turmiolliset.

4:si. Kieltolain valvontaa on täydellä todella tenoslettava.

Kokouksen puolesta.

J.V. Vartiainen.
rovasti.

Selim Koskinen.
opettaja.

Eri eduskuntaryhmäin
herroille puheenjohtajille.

Helsingin Virkamieskerho, johon kuuluu valtion virkamiehiä kaikista Helsingissä olevista eri valtionvirastoista, on kokouksessaan joulukuun 4 päivänä 1931 hyväksynyt palkkausasiassa seuraavan vetoomuksen eri eduskuntaryhmäin jäseniin, jonka vetoomuksen se täten kunnioittaen pyytää Teidän välityksellänne, herrat puheenjohtajat, saattaa ryhmäinne tietoon:

Valtioneuvosto jätti ehdotuksensa valtion viran- ja toimenhaltijain palkkausten alentamisesta 5 ja 10 %:lla aikana, jolloin yleinen työttömyys vallitsi maassa, palkkoja alennettiin yleensä yksityisaloilla, liikeyritys toisensa jälkeen joutui suoritustilaan ja hinnat laskivat siinä määrin, että päivälehdet saattoivat jo tosissaan kirjoitella siirtymistä uuteen, s.o. alempaan hintatasoon. Tilanne muuttui kuitenkin oleellisesti syys-lokakuun vaihteessa, jolloin ensin Englanti, Ruotsi ja Norja, sekä pari viikkoa myöhemmin myös Suomi luopui kultakannasta. Suomen luopumista kultakannasta seurasi heti markkamme ostoarvon pieneneminen, tai toisin sanoen, kaikki hinnat, jotka jo olivat ennättäneet laskea, alkoivat taas nousta ja tätä nousua on huomattavalla tavalla viime päivinä kiihdyttänyt hallituksen ehdottama ja heti käytäntöön otettu erinäisten tuontitavarain tullien korottaminen. Mitä asuntovuokriin täällä Helsingissä tulee, on vastaperustettu vuokravakuutusyhdistys pontevasti toimimassa siihen suuntaan, että asuntovuokrat, jotka ovat jopa kuusikin kertaa korkeammat kuin maaseutukaupungeissa ja jotka vuokranmaksajain mielestä jo nyt ovat täällä liian korkeat palkkoihin verrattuina, olisi saatava nousemaan ehkäpä 10 %:lla nykyisestään ja pidettävä, talonomistajille maksettavien avustusten turvissa, tällä tasolla. Samoin nou-

sevat verot. Kaikki tämä osoittaa selvää selvemmin, että ne edellytykset, nimittäin hintain yleinen laskeminen ja virkamiesten elinkustannusten aleneminen, joiden nojalla valtioneuvosto teki tunnetun ehdotuksensa palkkain alentamisesta, eivät enää pidä paikkaansa, sillä yleinen hintataso on muuttunut päinvastaiseksi ja voi, ellei helpotusta pian tule jossain muodossa, muodostua vieläkin epäedullisemmaksi kaikille palkannauttijoille. Näin ollen on virkamiespiireissä viimeiseen asti toivottu ja odotettu, että valtioneuvostokin rohkeasti tunnustaisi tämän ja viipymättä peruuttaisi eduskunnalle antamansa esityksen asiassa. Näin ei ole kuitenkaan käynyt, vaan on pääministeri päinvastoin päällekkäntien mukaan eräälle virkamieslähetykselle vastannut, että virkamiesten palkkojen täytyy alentua, jotta valtion ensi vuoden tulo- ja menoarvio saadaan "lukkoon."

Tätä valtioneuvoston kielteistä suhtautumista asiaan, on valtiovarainvaliokunta puolestaan käyttänyt hyväkseen sikäli, että se on asiaa käsitellessään vetäytynyt valtioneuvoston selän taakse, selittäen, että kun hallitus ei ole peruuttanut esitystään, ei valiokuntakaan ole katsonut voitavansa asettua sitä vastustamaan. Tällainen suhtautuminen virkamiehille siksi tärkeään elinkysynykseen, kuin palkkauskysymys on, osoittaa tosilojen kieltämistä ja kysynyksessä olevan asian väheksymistä. Toisena syynä vetoaa valtiovarainvaliokunta siihen, että yleinen palkkataso maassamme olisi alentunut. Tämä väite voinee kyllä pitää paikkansa maaseutuloissa ja etenkin toimissa, joita voidaan verrata ruumiillista työtä tekevien toimiin, mutta se ei sovellu ainakaan Helsingin virkamiesoloihin. Toisaalta on valtiovarainvaliokunta unohtanut sen tosiasian, etteivät valtionvirkamiesten palkat ole milloinkaan olleet vallinneen elinkustannustason ja yksityisaloilla, ainakaan virkamiesten asemassa oleville, maksettujen palkkausten tasalla, joten palkkain mahdollisesta alentamisesta yksityisaloilla ei vielä ilman muuta seuraa, että niin olisi oikein ja kohtuullista menetellä myös valtion virkamiesten palkkoihin nähden. Yksityisaloilla voivat

palkat muuten joustavammin mukautua muuttuneen taloustilanteen vaatimusten mukaisesti kuin valtion viroissa, kuten arvoisat kansanedutajat hyvin tietävät.

Niiden valtion virkamiesten, jotka asuvat maamme pääkaupungissa tai sen lähimmässä ympäristössä, on muuten mahdotonta käsittää, ettei valtioneuvostossa ja valtiovarainvaliokunnassa ole ensinkään kiinnitetty huomiota siihen suureen eroon, mikä on olemassa eri palkkakuntain välillä niiden suhteellisen kalleuden perusteella ja jonka mukaan elinkustannukset Helsingissä ovat korkeimmat koko maassa. Kun toisaalta virkamiesten palkkausluokituksessa ei ole ensinkään otettu huomioon palkkakuntain kalleuden mukaista palkkausluokitusta, käsitettäneen miten epätasaisesti ja eri tavalla suunniteltu palkkain alennus tulisi vaikuttamaan eri kalliilla palkkakunnilla asuvien virkamiesten toimeentuloon. Palkkain alentaminen tulisi siten raskaimmin kohtaamaan ja viranhoidon kannalta suorastaan turmiollisesti vaikuttamaan juuri kalleimman palkkakunnan, s.o. Helsingissä toimesta olevien virkamiesten talouteen ja toimeentulomahdollisuuksiin.

Vielä on valtiovarainvaliokunta todennut, että viran- ja toimenhaltijain palkkausten vähentäminen sillä tavoin kuin hallituksen esityksessä ehdotetaan, olisi tulo- ja menoarvion järjestämiseksi tällä kertaa tarpeellinen. Saman käsityksen on myös pääministeri lausunut. Ellei virkamiesten palkkauslain 7 §:ssä olevia säännöksiä liukuvasta palkkausjärjestelmästä olisi kultarahakannan palauttamisen yhteydessä kumottu, voisi tällaisella näkökannalla olla oikeutuksensa, sillä virkamiesten palkat olisivat liukuneet hintatason vaihteluiden mukaan. Kun liukuvaa palkkausta koskevat säännökset kuitenkin on poistettu, olisi palkkain alentaminen virkamiesten mielestä kohtuuton toimenpide, sillä tunnettu ja tunnustettu tosiasiahan on, että valtion virkamiesten palkkausmenot ovat koko itsenäisyytemme ajan, siis yli 13 vuotta, saaneet palvella samaa tarkoitusta, vieläpä sellaisinkin vuosina, jolloin valtion todelliset tulot ovat useilla sadoilla miljoonilla markoilla ylittä-

neet lasketut menot, Että tähän keinoon on voitu ehdottaa ryhdyttäväksi vielä nytkin, todistaa jo eräänlaista haluttomuutta edes koettaa järjestää valtion tulojen ja menojen tasapaino muilla keinoilla, kuin vähentämällä jo ennestään alipalkattujen virkamiesten palkkoja, kuten valtiovarainvaliokunnan mietintöön liitetystä vastalauseistakin käy ilmi. Vastalauseiden mukaan ei palkkain alentaminen nimittäin ole välttämätön valtion talousarvion tasapainoon saamiseksi siitä yksinkertaisesta syystä, ettei kaikkia, nykyoloissa mahdollisia keinoja valtion tulojen lisäämiseksi edes vielä ole harkittukaan.

Kaiken edelläesitetyn nojalla pyytää Helsingin Virkamieskerho, luottaen eri eduskuntaryhmäin jäsenten valistuneeseen harkintaan ja heidän sisimmässään elävään oikeudentunnon rakkauteen:

ettei ajateltua, valtion viran- ja toimenhaltijain palkkain alentamista, mikäli sellainen yleensä ensinkään toimeenpannaan, ulotettaisi koskemaan Helsingissä ja sen lähimmässä ympäristössä toimessa olevien valtion viran- ja toimenhaltijain palkkauksia.

Helsingissä joulukuun 7 päivänä 1931.

Helsingin Virkamieskerhon

puolesta,

kokouksen valtuuttamina:

E. M. Heinonen *J. M. Viikonen* *A. O. Oksanen*
Sihteeri *Lemänvirkamies* *Rautatievirkamies*

N:o 401

Posti- ja lennätinlaitos — Post- och telegrafverket

RAUMA 81 25/23 8/12 19 10=

amulstutuksla
steanmärkningar

Sähkösanoma — Telegram	Vastaanotettu — Emottaget
SOSDEM EDUSKUNTARYHMÄ HELSINKI	8/12 1931 kl. 19.24 m.
	Ora
	Johd. ledn. N:o 107

merot lähetyspaikan nimen jälkeen merkitsevät: 1) sähkösanoman numeroa, 2) sanalukua, 3), 4) ja 5) sähkösanoman sisäänjättopäivää, -tuntia ja minuuttia.
Siffrorna efter avsändningsorten betyda: 1) telegrammets nummer, 2) ordantal, 3), 4) och 5) inlämningsdatum, -timme och minut.

PYSYKÄÄ LUJINA KANSANÄÄNESTYSTÄ VASTAAN VOISI TULLA KYSYMYKSEEN

AIKAISINTAAN MAALISKUUSSA VASTATTAVA VAIN KAHTEN KYSYMYKSEEN=RAUMAN

MPÄRISTÖN RAITTIUSKOKOUKSEN PUOLESTA NURMINEN TALVIO ESKOLA

Eduskunnan Suurelle Valio-
kunnalle.

Sittenkun Eduskunta pöytäkirjan ottein viime marraskuun 20 päivänä oli lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmisteltavaksi Hallituksen esityksen N:o 84 laiksi tullien kantamisesta v. 1932, on viimeainittu valiokunta käsitellyt esityksen ja katsonut mietinnössään täytyvänä, huolimatta siitä, että m.m. bensiniin tullin jo ennestään oli niin korkea, ettei sen korottamista nykyisenä pula-aikana voitu pitää suotavana, puoltaa mainitun tullin korotuksen hyväksymistä. Koska esityksessä ehdotetulla bensiniin tullin korottamisella ei kuitenkaan olisi mahdollista saada niin suurta tuloa, kuin esityksessä tarkoitetaan, osaksi siitä syystä, että maahan ennen käsiteltävänä olevassa esityksessä ehdotetun tullin voimaantuloa tuotiin paljon bensiniä, joka ennen tullin korotusta myöskin tullattiin, osaksi taas siitä syystä, että bensiniin hinnan nousu todennäköisesti tulisi ensi vuonna huomattavasti vähentämään bensiniin kulutusta, on valiokunta kuitenkin pitänyt välttämättömänä ehdottaa, että vuoden 1932 alussa varastossa oleva sekä maahan viimeksi mainitun vuoden kuluessa tuotava bensini, tulisi erityisen bensiniveron alaiseksi, jotavastoin bensinitulli olisi pysytettävä muuttamattomana. Näin järjestäen saataisiin, jos tällainen erikoisvero määrättäisiin 75 penniksi kilolta, valiokunnan laskelmien mukaan yhtä suuri tulo, kuin Hallitus on laskenut saatavan korottamalla bensiniin tullin 1 markalla. Edellä esitetyn järjestelyn toteuttamiseksi valiokunta on valmistanut ehdotuksen laiksi bensiniveron kantamisesta vuonna 1932. Sitä vastoin on valiokunta esityksen 2 §:stä poistanut bensiniä y.m. tullikorotusta koskevan kohdan (nimike 811 b) sekä alentanut bensoolin tullin (nimike 839 a) 60 pennistä 40 penniin.

Mainitun lakiehdotuksen 1 §:ssä säädetään, että bensiniä ja bensoolia, joka 1 päivänä tammikuuta 1932 on Suomessa tai sen jälkeen tuodaan maahan, on suoritettava tässä laissa säädettyä veroa 75 penniä kilolta. 2 §:n mukaan maksee maahantuojat tämä veron ulkomailta v. 1932 aikana tuodusta bensiniästä ja ben-

G. M. Hainonen
Valiokunnan puolesta
J. M. Viikari
Lemmäntuomari
A. R. Ranta
Valiokunnan puolesta

soolista samalla kertaa kuin tulli tavarasta suoritetaan.

Esittämässä bensiniveron kautta on valtiovarainvaliokunta laskenut saavansa yhtäsuuren tulon kuin Hallitus esityksessään. Kun viimeainittua ei kuitenkaan ole eritelty bensinistä suoritettavaan tulliin nähden, emme kuitenkaan voi tässä arvostella tehtyjen laskelmien luotettavuutta, vaan supistamme mainitseman seuraavat numerot:

<u>Smk:n 1:50 mukaan tullatut,</u>		<u>bensiiniä</u>	<u>bensoolia</u>
<u>maassa löytyvät varastot,</u>	30/XI 31	29.500 t.	4.750 t.
<u>myöskin jälleensavutettujen va-</u>			
<u>rastot mukaan luettuina:</u>			
- " - (arvioitua)	31/XII 31	25.500 t.	4.500 t.

Mitä tulevan vuoden kuluessa tuodaan maahan, voi ainoastaan vastaisuus itse osoittaa. Esitämme kuitenkin mielipiteemme, että ensivuoden bensinin kulutus joka tapauksessa tulee supistumaan vähintään samassa suhteessa kuin vuodesta 1930 vuoteen 1931.

Tuontiliikkeet ovat tänä syksynä, kuten aikaisempina vuosinakin, tuottaneet maahan vaikeitten rahtausolojen takia talven varalta ylempänä mainitut määrät, ja on valtiovarainvaliokunta, kuten sen perustelussa nimenomaan mainitaankin, katsonut tärkeäksi verottaa juuri näitä tuontiliikkeitä ilmeisesti siinä hyvässä uskossa, että viimeainitut muuten kuitenkin käyttäisivät hyväkseen mahdollisen tullinkorotuksen, missä tapauksessa tällainen korotus kokonaan joutuisi ainoastaan mainittujen tuontiliikkeiden hyödyksi. Päästäksemme täysin selville tästä valiokunnan mietinnän senen tärkeistä edellytyksestä, olemme vartavasten virallisesti kääntyneet tällaisien Suomalaisen Shell O.Y:n ja Nobel-Standard Osakeyhtiön Suomessa puoleen, jotka yhtiöt kuitenkin ovat ilmoittaneet sitoutuvansa myymään Smk:n 1:50 mukaan tullatut varastot, käyttämättä hyväkseen mahdollista myöhempiä tullinkorotusta. Tästä johtuu että vasta valiokunnan hyväksymä, ennen maaliskuun 1 päivää 1932 tuontiliikkeitten suoritettava 75 pennin bensinivero korkoineen kohdistuisi yksinomaan meitä vastaan ja joutuisi toisin sanoen yksinomaan meidän kannettavaksemme, sillä tuontiliikkeet korottaisivat luonnollisesti hintansa heti suoritettavan bensiniveron määrällä. Mutta pystyvätkö Suomen autoilijat todellakin maan eduksi vastamaan tästä valiokunnan esittämästä verosta?

Suomessa löytynee tällä hetkellä noin 27.000 auton käyttäjä, joihin on kiinnitetty noin Smk. 810.000.000:-. Miten paljon pääomaa on kiinnitettyä korjauspajoihin ja liikkeisiin enää välitettävästi voi arviolta. Ammattiautoilijain lukumäärä nousee noin 13.000. Tätä kiinnitettyä pääomaa ja näitä autoliikenteestä välittömästi riippuvaisia kansalaisia kohtaisi ehdotettu verotus yksinomaan.

Jos autonomistaja jättää autonsa käyttämättä, joutuu hän ilman vastiketta suorittamaan korkoa ja kuoletusta autoon kiinnitetystä pääomasta, johon sitäpaitsi mahdollisesti tulee autosta suoritettu vero. Löytyy kuitenkin paljon sellaisiakin autonhaltijoita, jotka ovat hankkineet itselleen auton vähittäismaksuehdoin asaitakseen sillä jokapäiväisen vaatimattoman leipänsä. Jos tällainen haltija ei voi syystä tahi toisesta auton avulla elättää itsensä ja mahdollista perhettään ja sitäpaitsi pitää autoa ajokunnossa, joutuu auto pakostakin seisomaan, jossa tapauksessa työttömyys lisääntyy vastaavassa määrässä ja välillisesti vielä laajemmassakin, sillä esimerkiksi korjauspajat ovat välittömästi riippuvaisia autoliikenteestä. Jos taas otetaan huomioon erikoisesti raskaampi autoliikenne, tulevat mahdolliset vaikeudet erikoisesti kohdistumaan köyhempään maalaisväestöön ja rasittaisi maataloustuotantoa, joka toimeentulonsa takia usein on riippuvainen autoliikenneyhteyksistä ja erikoisesti niillä paikkakunnilla, joissa rautateitä ei ole käytettävissä. Tämä kaikki voi seuraukseksi aiheuttaa, että valtio vähitellen tulee pakoitetuksi alkamaan uudestaan huolehtimaan majatalolaitoksen kehittämisestä.

Esimerkkinä mainittakoon että kaupunkilaisammattiautoilijan tavallinen päivittäinen brutto tulo nykyään keskimäärin tekee 100:- markkaa, jonka saamiseen hän on pakoitettu käyttämään keskimäärin noin 11 litraa bensiiniä. Jos hänen tästä tulostaan, josta hänen useimmissa tapauksissa täytyy kustantaa kaikki menonsa, vielä täytyy suorittaa ylimääräistä veroa valtiolle päivittäin Smk. 6:- eli noin 6 % bruttotulostaan, on, huomioonottamalla että varausat ovat nousseet noin 30 %, autotarvikkeet 45 % ja renkaat 27 %, ja että sekä nämä että moottoripolttoaineet ja -öljyt todennäköisesti ulkomaisen valuutan kohotessa edelleenkin pakostakin tulevat nouse-